

MALIBONGWE

Maart 2008

Beste donateurs,

Geen gebrek aan aandacht voor Zuid-Afrika in de media de laatste tijd. Ik heb genoten van Adriaan van Dis in Afrika en van het gesprek dat Joris Luyendijk met Desmond Tutu in Wintergasten voerde. In deze nieuwsbrief besteden we ook aandacht aan berichtgeving in kranten en bladen over Zuid-Afrika. Ons goede nieuws: In mei dit jaar bestaat onze stichting alweer 16 jaar. In deze nieuwsbrief duiken we even terug in de geschiedenis van Malibongwe aan de hand van het nu volle kasboek. Wat ons betreft gaan we nog 16 jaar zo door en daarbij hopen we natuurlijk op u te kunnen blijven rekenen.

*Namens het bestuur,
Sanne van 't Hof*

Odwa, één van onze studentes

Odwa is een vrouw van 20 jaar oud. Ze studeert aan de universiteit van Witwatersrand voor accountant, een zeer populaire studierichting bij onze studentes. Ze is in haar tweede jaar.

Ze is bij ons aangemeld door Adrie de Bruijn, een fysiotherapeute die woont in Zuid-Afrika en werkt in Harding, Kwazulu Natal, op een school voor kinderen met een handicap. Via Adrie hebben we al meer vrouwen aangemeld gekregen en tot nu toe is dat goed bevallen. Ze kent de situatie van hen, kan meer achtergrondinformatie geven, soms als tussenpersoon optreden en is daardoor voor ons een waardevolle contactpersoon.

Odwa is een gedreven jonge vrouw die graag haar studie goed wil afronden. Ze zegt: 'mijn studie is niet alleen een carrièrekeuze, maar een manier van leven'. Ze is bereid daar hard voor te werken. Haar eerstejaars resultaten zijn dan ook goed. In haar middelbare schooltijd hoorde ze bij de beste tien van het Kokstad district wat betreft rekenen en wiskunde. Daar is ze, terecht, heel trots op, en noemt dat het grootste moment van haar leven.

Naast haar studie is ze ook nog actief in een comité van haar studierichting en voor de media. Ze houdt van lezen, wil van alles graag de achtergrond weten.

Zoals zo vaak voorkomt, is de financiering van haar studie een probleem. Ze is dochter van een alleenstaande moeder, die haar kreeg toen ze nog erg jong was. Ze is daardoor opgegroeid in het gezin van een tante. De familie is niet in staat alle kosten voor haar studie op te brengen. Met een bijdrage van Malibongwe hopen we dat het haar lukt om haar droom te verwezenlijken.

Gerda Vermeer

Bladerend door het oude kasboek

Nu ons eerste kasboek vol is, is dat een moment om even door te bladeren en terug te blikken.

Op 21 mei 1992 is onze Stichting opgericht. De eerste jaren hebben we nodig gehad om ons te profileren, zowel in Delft en Nederland als in Zuid-Afrika. In Delft/Nederland om donateurs te werven en in Zuid-Afrika om contacten te leggen. Uit het kasboek blijkt dat we zeer trouwe donateurs hebben. De mensen van het eerste uur zijn nog steeds bijna allemaal donateur, naast de aanwas van latere jaren. Fantastisch!

Naast inkomsten van donateurs en van plaatselijke acties (waaronder bijvoorbeeld ook uit jubilea, afscheidsrecepties, en dergelijke), kwam een flink bedrag binnen van de Werkgroep Zuidelijk Afrika, die later is opgeheven. Verder van de VOS-werkgroep. Ook de opbrengst van de inboedelveiling van het Vrouwenhuis in Delft kwam op onze rekening, en de

gemeente Delft steunde onze Stichting toendertijd door onze jaarinkomsten te verdubbelen (in 2002 gewijzigd in een vast subsidiebedrag).

Zo konden we al in 1993 ons eerste vrouwenproject financieren – in Empangeni – ten behoeve van vrouwen die het cursusgeld niet kunnen betalen en toch een opleiding willen volgen, gericht op een betaalde baan in de detailhandel, het "civic project for woman emancipation".

In 1995 melden de eerste vrouwen/studentes zich aan die een opleiding willen volgen en daar niet de financiële mogelijkheden voor hebben. De opleidingen zijn zeer gevarieerd: verpleging, artsopleiding, techniek, accountancy, boekhouding, enzovoort. Tot vandaag hebben we 59 vrouwen op weg kunnen helpen. In de meeste gevallen hebben we ze gedurende 4 jaar ondersteund.

Van het begin af aan hebben we ook contact onderhouden met Mamelodi, een township van Pretoria (het huidige Tswane), waar Delft inmiddels een stedenband mee heeft. Malibongwe heeft er steeds bij de gemeente op aan gedrongen om bij de bezoeken over en weer ook vrouwen uit te nodigen, en daar zijn voor ons de nodige contacten uit voortgekomen. We zijn met hen op stap geweest in Delft en andersom hebben zij ons in Mamelodi rondgeleid. Om de contacten te vereenvoudigen hebben we toendertijd een fax aangeschaft en bij een van de vrouwen geplaatst. Dit werkt nu niet meer; er zijn tegenwoordig andere contactmogelijkheden. We hopen nog aan veel vrouwenprojecten in Mamelodi te kunnen meewerken.

Sinds de laatste jaren bieden we de donateurs de mogelijkheid om via een notariële akte ons te ondersteunen. Dit is financieel aantrekkelijker voor u en geeft ons de

garantie van 5 jaar inkomsten. De notariskosten komen voor onze rekening. Het

minimumbedrag is € 150 per jaar. Tot onze vreugde hebben reeds 8 donateurs zich op deze manier met onze Stichting verbonden.

Zoals u misschien weet zijn er per 1 januari 2008 strengere regels gekomen voor goede doelen instellingen. Ook wij hebben ons opnieuw moeten verantwoorden en zijn goedgekeurd (hoe kan het ook anders – al het geld gaat naar de vrouwen) als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). U kunt dit vinden op www.belastingdienst.nl en aanklikken bij 'zakelijk'. De rest gaat vanzelf, alleen niet Delft maar Den Hoorn intikken, omdat daar het secretariaat is gevestigd.

Gonny Smitskamp-Jelsma, penningmeester

Geknipt uit krant en tijdschrift in 2007

André Brink, hoogleraar Engelse literatuur aan de universiteit van Kaapstad heeft een pessimistische kijk op de toekomst van Zuid-Afrika.

Maar, ik denk, dat hij de veerkracht van de bevolking onderschat.

Bijgaand, toch enkele voorvallen waarin de hoogleraar zijn kritiek op baseert .

In 2010 zou het kampioenschap voetbal plaats moeten vinden. Dat vereist een infrastructuur en goede vervoersmiddelen. De bouw van het stadion loopt vertraging op, o.a. door problemen met het elektriciteitsnet en ook nog de slechtlopende logistiek. Sport draagt bij aan verbroedering is de gedachte. Dus het is heel belangrijk dat de arena op tijd klaar is.

Ten tweede is daar de armoede. De werkeloosheid, is op veel plaatsen hoog. Dat werkt de misdaad in de hand. Het vele geld dat van buitenaf het land binnen komt wordt niet altijd doelmatig ingezet en verdwijnt vaak in de verkeerde zakken. De zwarte jeugd wordt ongeduldig over de trage gang van zaken wat betreft de verbetering van de levensstandaard.

De ANC-kopstukken Jacob Zuma en Tony Yengeni hebben zich geld toegeëigend bij een wapendeal met Europa. Het is vrijwel onmogelijk hen te veroordelen, vanwege de grote populariteit die zij genieten en niet alleen bij "the man in the street" maar ook de president durft hen niet aan te pakken. Het zijn toch de makkers van vroeger, die een bijdrage geleverd hebben aan de opheffing van de rassenscheiding.

Naast het ANC, dat met 270 zetels in het Parlement zit, is er ook nog een oppositiepartij, de Democratische Alliantie met slechts 50 zetels, geleid door de vrouwelijke burgemeester van Kaapstad, Helen Zille. Ze wil zich vooral inzetten voor verbetering van het onderwijs, wat een bijdrage kan leveren aan de vermindering van de armoede (en het bijgeloof).

Ook in Tswane, het vroegere Pretoria, is de burgervader een vrouw.

Naast, of mede, als gevolg van de armoede zijn er de aids-patiënten, meer dan 5.000.000.

President Mbeki ziet de ziekte als een verzinsel van de Westerse wereld over het inferieure, zwarte ras. Hij heeft onlangs zijn progressieve staatssecretaris van Gezondheid, mevrouw Nozizwe Madlala, die het Aids-probleem wél bij de kop wilde aanvatten, onder het voorwendsel van fraude, ontslagen.

Valt van hogerhand niets te verwachten, dan slaan de burgers, lees: de vrouwen, de handen in elkaar.

Eerst op kleine schaal, in huisjes in de township, dan overgenomen door organisaties, voornamelijk kerkelijke, waarvan er velen zijn in het land.

Zoals in Roodepoort, bij Johannesburg, waar een dorp gebouwd wordt voor aidswezen en zieken, de Rainbow Sparrow village.

Ik denk dat, we kunnen vertrouwen op de kracht van de vrouwen.

Om toch nog optimistisch te eindigen, maak ik melding van een groep jonge, Afrikaanse architecten, die streeft met lokale technieken en materialen uit de omgeving moderne ontwerpen te maken. Zoals de Inkwenkwezi-school in een sloppenwijk in Kaapstad. Het witte, lage gebouw is helemaal ingepast tussen de provisorisch gebouwde huisjes.

Bronnen: Volkskrant, NRC Handelsblad, Groene en ZAM, tijdschrift van Zuidelijk Afrika.

Trudi van Bemmelen

Tenslotte volgt hiernaast het financieel jaarverslag, tot zover deze nieuwsbrief. Tot de volgende keer!

Secretariaat Malibongwe:

De Look 3

2635 GE Den Hoorn (ZH)

Tel: 015 2855298

Giro 3418 t.n.v. Malibongwe, Delft

